

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5CoCsp/55/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8417207363
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Világiová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8417207363.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Világiovej a členov senátu JUDr. Zlaty Simkovej a JUDr. Karola Krochtu v spore žalobcu: PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 810 11 Bratislava, IČO: 47 233 516, proti žalovanej: U. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. XX, XXX XX F. V., za účasti osobitného subjektu: Občianske združenie Združenie na ochranu finančného spotrebiteľa OFS, so sídlom Petzwalova 12, 949 11 Nitra, IČO: 42 205 735, o zaplatenie 936,90 Eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Kežmarok č.k. 8Csp/358/2017 -141 zo dňa 13.08.2020, takto

rozhodol:

- I. Potvrdzuje rozsudok v napadnutej časti t.j. okrem výroku I. o zastavení konania voči žalovanému v 2.) rade.
- II. Žalovanej v 1.) rade priznáva voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu s tým, že o výške rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.
- III. Osobitnému subjektu priznáva voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu s tým, že o výške rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie rozhodol tak, že výrokom I. zastavil konanie voči žalovanému v 2.) rade, výrokom II. zamietol žalobu voči žalovanej v 1.) rade, výrokom III. nepriznal náhradu trov konania žalovanej v 1.) rade a výrokom IV. priznal osobitnému subjektu nárok na náhradu trov konania vo výške 100 % voči žalobcovi.

2. Rozhodnutie právne odôvodnil ust. § 261 ods. 6, písm. d), § 497, § 502 ods. 1, § 503 ods. 2, § 504, § 506 zák. č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka; § 3 ods. 1, § 52 ods. 1, 3, 4, § 53 ods. 1, 2, 3, 5, 9, § 54 ods. 1, 2, § 565 zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“); § 1 ods. 2, § 7 ods. 1, § 9 ods. 2, § 11 ods.1, 2 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch; § 3 ods. 3 zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa; § 166 ods. 1, § 167a ods. 1, 3 zák. č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii; § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“).

3. Skonštatoval, že žalobca podal 22.12.2017 žalobu, ktorou žiadal, aby súd prvej inštancie zaviazal žalovaných v 1.) a 2.) rade spoločne a nerozdielne k zaplateniu sumy 936,90 Eur s prísl. a na náhradu trov konania.

4. Podanú žalobu odôvodnil tým, že dňa 24.06.2014 uzavrel so žalovanými ako spoludlžníkmi Zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalovaným úver vo výške 1.450,-

Eur. Žalovaní sa zaviazali splatiť úver v 36 mesačných splátkach vo výške 53,25 Eur. Žalovaní sa dostali do omeškania už pri splátke č. 4 a do okamžitej splatnosti zaplatili len sumu 513,10 Eur. Vzhľadom k tomu, že žalovaní boli v omeškaní s úhradou splátky č. 9 o viac ako 3 mesiace, žalobca si uplatnil právo veriteľa podľa § 565 OZ, t. j. okamžitú splatnosť úveru. Žalovaná suma vo výške 936,90 Eur predstavuje nesplatenú sumu úveru (rozdiel medzi sumou poskytnutou žalovanému na účet 1.450,- Eur a sumou, ktorú žalovaní uhradili 513,10 Eur). Keďže sú žalovaní v omeškaní s plnením peňažného dlhu uplatňuje si aj úroky z omeškania.

5. Na výsluchu konanom dňa 23.03.2018 žalovaná v 1.) rade požiadala, aby súd prvej inštancie do konania pribral osobitný subjekt občianske združenie, Združenie na ochranu finančného spotrebiteľa OFS, so sídlom Petzwalova 12, Nitra, IČO: 42 205 735. Súd prvej inštancie uznesením zo dňa 05.04.2018 pribral do konania osobitný subjekt

6. Dňa 26.04.2019 sa konalo predbežné prejednanie sporu, ktorého sa zúčastnil len zástupca osobitného subjektu. Na predbežnom prejednaní sporu sa neustanovil žalobca, ktorý je v konaní zastúpený právnym zástupcom. Tento svoju účasť odôvodnil podaním doručeným prvoinštančným súdu 09.04.2019, podľa súdu prvej inštancie bez uvedenia vážnej okolnosti. Dňa 26.04.2019, rozsudkom č. k. 8Csp/358/2017 -60, na predbežnom prejednaní sporu bol vyhlásený rozsudok pre zmeškanie žalobcu, ktorým súd prvej inštancie žalobu zamietol. Žalovanému náhradu trov konania nepriznal. Osobitnému subjektu priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. V odôvodnení uviedol, že vzhľadom na skutočnosť, že žalobca neprítomnosť na predbežnom prejednaní sporu neospravedlnil vážnymi okolnosťami, ktoré by mu objektívne bránili v účasti na predbežnom prejednaní sporu, žalovaný prostredníctvom zástupcu osobitného subjektu navrhol rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie, mal za preukázané, že boli splnené podmienky pre rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie, tak ako to predpokladá ust. § 278 CSP.

7. Voči rozsudku pre zmeškanie podal v zákonom stanovenej lehote dňa 11.06.2019 žalobca odvolanie. Krajský súd v Prešove uznesením zo dňa 20.02.2020, č.k. 5Co/110/2019 -99 rozsudok pre zmeškanie žalobcu z 26.04.2019, č. k. 8Csp/358/2017 -60 zrušil.

8. Uviedol, že na podklade vykonaného dokazovania mal za preukázané, že medzi žalobcom ako veriteľom a žalovanými ako spoludlžníkmi bola uzavretá zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 24.06.2014, teda spotrebiteľská zmluva, pre ktorú je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť a takéto ustanovenia v zmluvách, spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Uzatvorená zmluva je nepochybne spotrebiteľskou zmluvou aj v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch a v zmysle § 52 OZ.

9. Na základe vyššie uvedenej zmluvy žalobca poskytol žalovaným spotrebiteľský úver vo výške 1.500,- Eur, ktorý sa žalovaní zaviazali splatiť v 36 splátkach po 53,25 Eur. Žalovaným bola na účet celkovo pripísaná čiastka 1.450,- Eur a uhradili celkovo sumu 513,10 Eur. V Oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - Zmluva o revolvingovom úvere zo dňa 24.06.2014, sú uvedené údaje o schválenom úvere, podľa ktorých bola výška mesačnej splátky 53,25 Eur, z toho 41,67 Eur bola istina a 11,58 Eur boli úroky. Splátka podľa Dohody o poskytnutí služby bola v sume 36,40 Eur, teda výška celkovej platby na úhradu (mesačná splátka úveru + splátka podľa Dohody o poskytnutí služby) bola vo výške 89,65 Eur.

10. Z dôvodu neplnenia záväzkov žalovaným následne žalobca oznámením o okamžitej splatnosti vyhlásil splatnosť celého úveru, pričom v oznámení dátum uvedený nie je. Zároveň v tomto oznámení zo dňa 14.06.2015 uviedol, že žalovaní sú v omeškaní so splátkou č. 9, 10 a 11.

11. Zistil, že žalobca so žalovanými spísal Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru / Zmluva o revolvingovom úvere, ktorej súčasťou bolo zisťovanie osobných údajov o oboch dlžníkoch. Súčasťou týchto údajov, však neboli žiadne informácie o zamestnávateľovi žalovaných, o príjme žalovaných z pracovného pomeru, o výške príjmu. Rovnako žiadosť neobsahovala ani žiadne údaje o výdavkoch, o

vyživovacej povinnosti žalovaných. Zo žalobcom predložených príloh k žalobe súd nemal za preukázané, že žalobca skúmal platobnú schopnosť a možnosti žalovaných splácať úver. Na pojednávaní konanom dňa 20.07.2020 právny zástupca osobitného subjektu namietal, že žalobca neskúmal bonitu žalovaných. Žalobca sa pojednávania nezúčastnil, čím sa sám pripravil o možnosť vyjadriť sa ku skutočnostiam na pojednávaní uvedeným ako aj k výsluchu protistrany. Pričom výsluch účastníka je jedným z dôkazných prostriedkov. V prípade, ktorý nastal a v ktorom žalobca konaním hrubo odporujúcim odbornej starostlivosti neskúmal schopnosť žalovaných splácať spotrebiteľský úver, je nevyhnutné dospieť k záveru, že poskytnutý úver je bez úrokov a bez poplatkov a platne predčasne zosplatnený aj z tohto dôvodu nebol, a to v zmysle § 11 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z. z.

12. Ďalej zistil, že v zmluve žalobca ako údaj uviedol, splátku podľa Dohody o poskytnutí služby v sume 36,40 Eur a celková platba na úhradu bola vo výške 89,65 Eur, pričom žiadnu Dohodu o službách nedoložil, nebola súčasťou ani Zmluvy a ako samostatná dohoda súčasťou žaloby. Súd prvej inštancie tak nemal za preukázané uzatvorenie takejto Dohody o poskytnutí služieb medzi žalobcom a žalovanými a ani za aké služby mali žalovaní platiť splátku vo výške 36,40 Eur.

13. Súd prvej inštancie dňa 18.05.2020 vyzval žalobcu na predloženie platobnej histórie, presný rozpis jednotlivých splátok, kedy nastala splatnosť jednotlivých splátok. Zároveň poukázal na skutočnosť, že v zmluve absentuje údaj požadovaný zákonom č. 129/2010 Z. z., a to údaj o termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. Žalobca vo svojej odpovedi na výzvu však rozpis splátok nepredložil, predložil len dátum a výšku úhrad istiny, ktoré vykonali žalovaní.

14. Závery o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru znamenajú, že žalobca by mal právo na zaplatenie istiny dlžnej ku dňu rozhodovania súdu. Za tým účelom však bolo potrebné, aby prvoinštančný súd mal k dispozícii rozpis splátok na istinu, úroky a poplatky, z ktorého by zistil aká istina je dlžná ku dňu jeho rozhodovania, nakoľko každá splátka mala výšku istiny rôznu. Tým, že žalobca súdu prvej inštancie neoznámil rozpis jednotlivých splátok na istinu, úroky a poplatky, sám zaviniel, že prvoinštančný súd nemohol jeho žalobe v prípadne dôvodnej časti vyhovieť, nakoľko nebolo možné zistiť aká je suma istiny v jednotlivých nezaplatených splátkach a teda aká je dlžná suma istiny a úrokov z omeškania ku dňu jeho rozhodovania. Z rovnakého dôvodu nemohol súd prvej inštancie vyhovieť žalobe ani v časti úrokov z omeškania, pretože zo žalobcom predloženého výpočtu vyplýva, že v rozpore so zákazom anatocizmu (úročenia úrokov) vypočítal tieto úroky z omeškania z celej dlžnej splátky a nielen z jej istiny vytrvalo poukazujúc na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 4Cob/62/2007, ktoré však ďalšou súdnou praxou bolo už prekonané.

15. Súd prvej inštancie okrem iného poukázal aj na skutočnosť, že v zmluve o revolvingovom úvere neboli dohodnuté podstatné náležitosti zmluvy o úvere. Podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, obligatórnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere je, že zmluva okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať a ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, uvedú všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov /§ 9 ods. 2 písm. j), k) zákona/. V súlade s ustanovením § 11 ods. 1 zákona absencia vyššie uvedených údajov nespôsobuje neplatnosť uzavretej zmluvy, avšak poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Rovnako zmluva o povolenom prečerpaní musí obsahovať náležitosti, a to dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, výšku poplatkov spojených so spotrebiteľským úverom od uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienky, za akých sa tieto poplatky môžu meniť. Poskytnutý revolvingový úver sa preto rovnako považuje za bezúročný a bez poplatkov.

16. Uznesením Okresného súdu Prešov zo dňa 25.09.2018, sp. zn. 2OdK/535/2018 bol na žalovaného v 2.) rade vyhlásený konkurz na majetok dlžníka a ustanovený správca. Následne Oznámením o zrušení konkurzu zo dňa 10.12.2018, sa konkurz skončil, nakoľko konkurzná podstata nepokryje náklady konkurzu. Súd prvej inštancie preto v súlade s § 167e ods. 1 zák. č. 7/2005 Z. z. súdne konanie vedené voči žalovanému v 2. rade ex lege zastavil.

17. Vo vzťahu k žalovanej v 1.) rade, súd prvej inštancie žalobu zamietol v celom rozsahu. K uvedenému záveru dospel na základe skutočností, že žalobca neskúmal bonitu žalovaných zákonom predpísaným

spôsobom v súlade s § 7 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z., a konanie ktorým zároveň žalobca do zmluvy zakomponoval aj splátku podľa Dohody o poskytnutí služby, pričom takúto Dohodu súdu nepredložil, je potrebné považovať za konanie v rozpore s dobrými mravmi.

18. Výrok o trovách konania súd prvej inštancie odôvodnil v zmysle ust. § 255 ods. 1 a 262 ods. 1 CSP. Voči žalovanému v 2.) rade sa konanie zastavilo, nárok na náhradu trov konania tak nevznikol. Voči žalovanej v 1.) rade sa žaloba zamietla v celom rozsahu, vznikol jej tak nárok na náhradu trov konania. Avšak tej žiadne trovy nevznikli, zo spisu žiadne preukázateľné trovy nevyplývajú, súd prvej inštancie jej nárok na ich náhradu nepriznal. Zároveň bol do konania strane žalovaných pribratý osobitný subjekt, ktorý v konaní pred súdom prvej inštancie poukázal na neprijateľné podmienky, na to, že žalobca neskúmal bonitu žalovaných, a na konanie žalobcu v rozpore s dobrými mravmi, a tento si uplatnil nárok na náhradu trov konania. Tento osobitný subjekt vystupoval na strane žalovanej v 1.) rade, teda úspešnej strany sporu, preto súd prvej inštancie priznal osobitnému subjektu voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

19. Proti tomuto rozsudku, výroku II., III. a IV., podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Svoje odvolanie odôvodnil ust. § 365 ods. 1 písm. b), d), f), h) CSP. Uviedol, že v súvislosti so záverom súdu o neposudzovaní schopnosti žalovaného splácať úver neexistuje žiadny zákon, podľa ktorého náležitou zmluvy o spotrebiteľskom úvere má byť aj informácia o posúdení schopnosti splácať úver. Na základe obsahu zmluvy o spotrebiteľskom úvere sa objektívne nedá dospieť k záveru, či bola alebo nebola posúdená schopnosť žiadateľa splácať úver pred uzavretím zmluvy, pretože žiadny zákon uvádzanie takejto náležitosti v zmluve o spotrebiteľskom úvere nevyžaduje. Namietal, že súd prvej inštancie mu vôbec neumožnil sa vyjadriť k posudzovaniu schopnosti splácať úver, inak by súdu predložil potrebné doklady. Pritom poukázal na § 366 písm. c) a d) CSP. Rovnako tak, súd prvej inštancie konštatoval, že nárok na vrátenie nesplatennej časti je v rozpore s dobrými mravmi, avšak nekonkretizoval, v čom vlastne rozpor s dobrými mravmi je daný. Nedostatočné odôvodnenie v tomto prípade tak vo svojej podstate neumožňuje zistiť nielen to, čo súd za obsah pojmu „dobré mravy“ považoval a z čoho ho ustálil, ale napríklad ani to, či jeho záver o rozpore s dobrými mravmi nie je založený na takých úvahách, v súvislosti s ktorými boli neprípustne posúdené príkaz, možnosť alebo zákaz vyplývajúce zo zákona ako dôvod (súčasť) rozporu s dobrými mravmi. Navrhol rozsudok zmeniť, žalobe vyhovieť a priznať mu nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

20. K odvolaniu žalobcu sa vyjadril osobitný subjekt vystupujúci na strane žalovaných. Uviedol, že podľa žalobcu je prípustné aplikovať novoty v odvolacom konaní predložením listín o skúmaní bonity dlžníkov, hoci uvedené listiny odvolateľ nepredložil a taktiež, že nesplnenie povinnosti veriteľa skúmať bonitu klienta má za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru, nie stratu práva veriteľa na vrátenie poskytnutého úveru. Osobitný subjekt namietal, že porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch uviedol už na predbežnom prejednaní sporu dňa 26.04.2019, teda viac než rok pred pojednávaním a pred vydaním aktuálneho napadnutého rozsudku. Mal za to, že žalobca mal možnosť si tieto zápisnice z predbežného prejednaní sporu vyžiadať a hlavne mal možnosť zúčastniť sa tak na predbežnom prejednaní sporu ako aj na pojednávaní. Žiadnu z týchto možností nevyužil, len ospravedlnil svoju neprítomnosť na predbežnom prejednaní sporu a pojednávaní a súhlasil s predbežným prejednaním sporu a s pojednávaním vo svojej neprítomnosti. Pripravil sa tak o možnosť reagovať na procesnú obranu, hoci možností mal dostatok a prístup k informáciám zo spisu taktiež. Kontradiktórnosť konania bola teda zachovaná a súd neporušil právo žalobcu na spravodlivý proces. Uviedol, že k otázke odbornej starostlivosti skúmať schopnosť dlžníka splácať úver existuje už judikatúra a rozhodovacia činnosť súdov. Poukázal na rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-449/13 CA Consumer Finance SA proti Ingrid Bakkausovej, Charline Bonatovej, rod. Savaryovej, Florianovi Bonatovi, Najvyšší súd Českej republiky sp. zn. 33 Cdo 2178/2018, rozsudok Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 6Co/171/2016, rozsudok sp. zn. 7Co/126/2016 a rozsudok sp. zn. 2CoCsp/20/2020, v ktorom poukázal predovšetkým na to, že „pre účely posúdenia splnenia povinnosti uloženej dodávateľovi v ust. 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. nie je smerodajné, aká bola reálna finančná, majetková, sociálna situácia spotrebiteľa, ale akým spôsobom dodávateľ (žalobca) pristupoval k zisťovaniu a hodnoteniu bonity klienta. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje. Táto povinnosť však nezabavuje veriteľa konať s odbornou starostlivosťou, teda vyžiadať si od spotrebiteľa potrebné informácie, aktívne si zabezpečovať ďalšie primerané a objektívne zistiteľné informácie o spotrebiteľovi a takto získané informácie riadne vyhodnotiť.“ Poukázal aj na to, že Okresný

súd Prešov uznesením sp. zn. 2OdK/535/2018 žalovaného v 2.) rade oddlžil a na jeho majetok vyhlásil konkurz (uznesenie zverejnené v obchodnom vestníku dňa 01.10.2018). Z verejne dostupného registra úpadcov vyplynulo, že žalobca si v konkurze aj prihlásil pohľadávku vo výške 2.714,30 Eur zo zmluvy č. XXXXXXXXXXXX z 24.06.2014, teda z tej istej zmluvy, z ktorej si pohľadávku uplatnil aj v konaní na súde prvej inštancie. V konkurznom konaní si už ale neuplatnil len rozdiel medzi poskytnutou istinou a zaplatenou sumou, ale aj z úrokov a zjavne aj z dohody o poskytovaní služieb. Žalobu voči žalovanému v 2.) rade napriek vedomosti o konkurze na jeho majetok a napriek podaní prihlášky pohľadávky do konkurzu ale nevzal späť. Navrhol napadnuté rozsudok potvrdiť vo výrokoch II. a IV. Odvolanie voči výroku III. odmietnuť. Žalovaným spoločne a nerozdielne majú nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi. Osobitný subjekt má nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalobcovi.

21. K vyjadreniu osobitného subjektu sa vyjadril žalobca. Uviedol, že trvá na podanom odvolaní a vyjadrenie osobitného subjektu neobsahujú žiadne skutočnosti, v zmysle ktorých by bolo možné dospieť k záveru, že nepriznanie nároku na vrátenie nesplatených častí istiny úveru by nemalo oporu v zákone.

22. K odvolaniu žalobcu ako aj vyjadreniu osobitného subjektu sa vyjadrili žalovaní. Uviedli, že nesúhlasia s odvolaním žalobcu z dôvodov uvedených vo vyjadrení osobitného subjektu.

23. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 CSP), preskúmal napadnutý rozsudok v napadnutej časti, výroku II., III. a IV. ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že termín verejného vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli Krajského súdu v Prešove a jeho webovej stránke dňa 22.10.2021 a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu v napadnutej časti nie je dôvodné.

24. Z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd prejedná vec v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať, nemusí byť pritom daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (viď rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS/78/05).

25. Keďže odvolanie nebolo podané proti výroku I. rozsudku súdu prvej inštancie, tento výrok v zmysle § 367 ods. 2 CSP nadobudol právoplatnosť. Preto ho odvolací súd nepreskúmal.

26. Žalobca v odvolaní napadol rozsudok vo II. výroku, ktorým súd žalobu voči žalovanej zamietol, III. výroku o nepriznaní náhrady trov konania žalovanej a IV. výroku, ktorým sa priznala náhrada trov konania vo výške 100% osobitnému subjektu vo vzťahu ku žalobcovi.

27. Odvolací súd sa plne stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, pre ktorý bola žaloba voči žalovanej zamietnutá z dôvodu, že žalobca pri uzatváraní úverovej zmluvy so žalovanými nešetril s odbornou starostlivosťou riadne bonitu žalovaných tak, ako to vyžaduje ust. § 7 zákona o spotrebiteľských úveroch. Ak sa žalobca uspokojil pri skúmaní schopnosti žalovaného splácať úver iba s údajmi, ktoré uviedli v Žiadosti o poskytnutie spotrebiteľského úveru zo dňa 24.06.2014 žalovaní, v ktorej nie je žiadna zmienka o ich príjmoch ani o ich výdavkoch, nemohol preto riadne vyhodnotiť schopnosť žalovaných vrátiť poskytnutý úver.

28. Ak žalobca v odvolaní namieta, že mu nebolo umožnené vyjadriť sa k posudzovaniu schopnosti splácať úver vzťahujúce sa k žalovaným, podľa názoru odvolacieho súdu listiny preukazujúce skúmanie bonity žalovaných mali byť predložené už spolu so žalobou. Nie je možné súhlasiť s názorom odvolateľa, že súd prvej inštancie mal žalobcu vyzvať v zmysle § 129 ods. 1 CSP na doplnenie žaloby. Bolo totiž povinnosťou žalobcu v zmysle čl. 8 základných princípov CSP označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti. Podľa názoru odvolacieho súdu, ak by súd prvej inštancie vyzval žalobcu na „doplnenie žaloby“, porušil by tým zásadu rovnosti strán sporu a keďže ide o spotrebiteľskú vec, keď sa vyžaduje zvýšená ochrana strany sporu v záujme rovnakého postavenia strán sporu v zmysle čl. 6 základných princípov. V žiadnom

prípade preto nebolo na mieste vyzývať žalobcu na predloženie dôkazov preukazujúce skúmanie bonity žalovaných.

29. Vzhľadom na uvedené preto odvolací súd má za to, že žiadna z odvolacích námietok žalobcu nebola dôvodná. Nedošlo k nezákonnému postupu súdu prvej inštancie pri vydaní rozhodnutia, v konaní bolo preukázané, že žalobca nedôsledne skúmal bonitu žalovaných pri uzatváraní úverovej zmluvy. Z dokladov, ktoré mal k dispozícii nebolo možné zistiť ani len údaj o výške príjmu žalovaných, ani o ich výdavkoch. Žalobca tak pred uzavretím zmluvy nekonal s odbornou starostlivosťou a hrubo porušil povinnosti vyplývajúce z ust. § 7 ods. 1 z. č. 129/2010 Z. z., v dôsledku čoho sa ním poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov (§ 11 ods. 2 z. č. 129/2010 Z. z.).

30. Cieľom dôkaznej povinnosti je unesenie dôkazného bremena v rozsahu, v ktorom dôkazné bremeno spočíva na strane sporu bez ohľadu na jeho procesné postavenie. Nesplnenie dôkaznej povinnosti prináša so sebou také rozhodnutie súdu, ktoré vychádza zo skutkového základu zisteného z dôkazov navrhnutých stranami sporu. Ani prípadné splnenie dôkaznej povinnosti neznamená automaticky unesenie dôkazného bremena. Odvolací súd uvádza, že dôkazným bremenom v spojitosti s dôkaznou povinnosťou sa rozumie zodpovednosť strany sporu za výsledok konania, ktorý jednoznačne závisí od zistení, ktoré vyplynú z navrhnutých a vykonaných dôkazov. Zmyslom uplatňovania dôkazného bremena je zabezpečiť reálne uplatnenie základného práva na súdnu ochranu. Ak sa pri tom vykonajú všetky navrhnuté dôkazy, vo výnimočných prípadoch aj iné než navrhnuté, súd musí vychádzať aj z takto nejednoznačne zisteného skutkového základu pri svojom rozhodovaní. Ak teda dôjde k situácii, kedy strana sporu je v dôkaznej núdzi, a to tá strana, na ktorej podľa predpisov hmotného práva leží dôkazné bremeno, t. j. zodpovednosť za preukázanie skutočností významných z hľadiska hmotného práva pre rozhodnutie vo veci, súdu neostáva nič iné iba v prípade, ak ide o žalobcu, žalobu zamietnuť.

31. Odvolací súd k uvedenej problematike poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Prešove v bode 27 sp. zn. 6Co/171/2016, kde uviedol: „V zmysle bodu 26. preambuly smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS členské štáty by mali prijať vhodné opatrenia na podporu zodpovedných postupov počas všetkých fáz úverového vzťahu, berúc do úvahy osobitný charakter svojho trhu s úvermi. Tieto opatrenia môžu napríklad zahŕňať poskytovanie informácií a vzdelávanie spotrebiteľov vrátane upozornení o rizikách spojených s neplnením zmluvných ustanovení týkajúcich sa splátok a s nadmernou zadlženosťou. Najmä na rozvíjajúcom sa trhu s úvermi je dôležité, aby veritelia neposkytovali úvery nezodpovedne alebo bez predchádzajúceho posúdenia úverovej bonity a aby členské štáty vykonávali potrebný dohľad na vyvarovanie sa takémuto správaniu a aby stanovili potrebné opatrenia na sankcionovanie veriteľov v takýchto prípadoch. Bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia o kreditnom riziku uvedené v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2006/48/ES zo 14. júna 2006 o začatí a vykonávaní činností úverových inštitúcií veritelia by mali byť zodpovední za individuálne kontroly úverovej bonity spotrebiteľa. Na tento účel by mali mať možnosť využiť informácie, ktoré im poskytol spotrebiteľ nielen počas prípravy príslušnej zmluvy o úvere, ale aj počas dlhodobého obchodného vzťahu. Orgány členských štátov by tiež mohli veriteľom poskytnúť vhodné pokyny a usmernenia. Aj spotrebiteľia by mali konať obozretne a dodržiavať svoje zmluvné povinnosti.“

32. Odvolací súd preto má za to, že žalobca mal už pri podaní žaloby predložiť listiny preukazujúce skúmanie bonity žalovaných, čím by podložil svoje tvrdenia dôkazmi. Keďže nebolo deklarovane, aby si riadne splnil povinnosť vyplývajúcu mu z ust. § 7 ods. 1 a § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, preto vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd sa plne stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, pre ktorý bola žaloba voči žalovanej v 1.) rade zamietnutá. Žalobca by skutočne mal, tak ako to uviedol súd prvej inštancie v bode 29 odôvodnenia právo na zaplatenie istiny dlžnej ku dňu rozhodnutia súdu. Žalobca však napriek výzve súdu prvej inštancie zo dňa 18.05.2020 rozpis splátok a výšku dlžnej sumy ku dňu vyhlásenia rozsudku neoznámil. Preto odvolací súd súhlasí s názorom súdu prvej inštancie, že nebolo možné zistiť, aká je výška pohľadávky ku dňu rozhodnutia. Uvedené neuviedol žalobca ani v odvolaní. Preto nebolo možné ani čiastočne žalobe voči žalovanej v 1.) rade vyhovieť.

33. Odvolací súd posúdil odvolanie žalobcu vo vzťahu k výroku III. podľa obsahu. Teda, že sám požaduje trovy prvoinštančného konania. Súd prvej inštancie sa správne zaoberal trovami konania vo vzťahu žalobcu a žalovanej v 1.) rade správne rozhodol vo výroku III. o nepriznaní náhrady trov konania žalovanej, keďže jej v konaní pred súdom prvej inštancie žiadne trovy nevznikli, ani zo spisu nevyplývali.

Správne rozhodol aj vo výroku IV., ktorým priznal nárok na náhradu trov konania osobitnému subjektu vo výške 100%, keďže aktívne vystupoval na strane žalovaných, ktorí boli v konaní pred súdom prvej inštancie úspešní a náhradu trov konania si aj uplatnili. Neúspešný žalobca bol zaviazaný správne tieto trovy uhradiť.

34. Z vyššie uvedených dôvodov preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v jeho napadnutej časti, t. j. okrem výroku I. o zastavení konania voči žalovanému v 2.) rade. ako vecne správny postupom podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

35. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ustanovenia § 396 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP. Dôvodom takéhoto rozhodnutia o trovách bola skutočnosť, že v odvolacom konaní bola žalovaná v 1.) rade úspešná a mohli jej vzniknúť náklady v súvislosti podaním vyjadrenia k odvolaniu žalobcu. Preto jej odvolací súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti neúspešnému žalobcovi. Náhradu trov odvolacieho konania priznal odvolací súd aj osobitnému subjektu vystupujúcemu na strane žalovanej, keďže mu vznikli náklady v odvolacom konaní v súvislosti s bránením práv žalovanej v 1.) rade. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne v zmysle ustanovenia § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

36. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP).